

jamais abolis et effacés du protocole administratif“ (A. Scho-poff, Les Réformes et la protection des chrétiens en Turquie. Paris 1904, p. 51).

1856—1857 г.

№ 156.

Македония.

Прѣзъ 1856—1857 г. излѣзе въ Атина двутомната историко-географска книга на П. Аравантинось за Епиръ и за съсъднитѣ земи. Съчинението е особено цѣнно съ даннитѣ си за историческата топонимия въ юго-западния дѣлъ на Балканския полуостровъ. То е писано въ оная епоха, когато гръцко-българската църковна борба не бѣ изострена, когато подъ крилото на Цариградската гръцка патриаршия бѣ навелъ глава цѣлиятъ български народъ и когато националнитѣ спорове между гърци и българи още не бѣха покварили чувството на правдивостъ у историка и географа. Книгата е озаглавена: *Χρονογραφία τῆς Ἠπείρου τῶν τε ὁμόρων ἐλληνικῶν καὶ ἰλλυρικῶν χωρῶν, εἰς τόμους δύο, συντεταγμένη ὑπὸ Π. Α. Π. Ἐν Ἀθήναις 1856—1857.*

Аравантинось опрѣдѣля границитѣ на Македония така: Родопитѣ откъмъ Тракия, Шаръ-планина откъмъ България и Сърбия, Олимпъ и Хасоветѣ (Камвуница-планина) откъмъ Тесалия, разклоненията на Акрокеравнийскитѣ планини и Пиндъ откъмъ Епиръ (II, 102). Като изрежда македонскитѣ градове, споменава понѣкога и народността на населението имъ. Ето нѣкои примѣри:

„Пелагония. — Старъ градъ и областъ на Македония. Въ Пелагония е разположенъ новиятъ градъ Битоля, наричанъ още и Монастирь, населенъ отъ 20,000 души... Неговитѣ християнски жители говорятъ главно български езикъ“ (*Πελαγονία. — Πόλις ἀρχαία καὶ χώρα τῆς Μακεδονίας... Ἐν τῇ Πελαγονίᾳ κεῖται ἡ νέα πόλις Μπιτώλια, ἣτις καὶ Μοναστήρι καλεῖται, ἐνοικοιμένη ὑπὸ 20,000 ψυχῶν... Οἱ χριστιανοὶ κάτοικοί τῆς λαλοῦσι κυρίως τὴν Βουλγαρικὴν γλῶσσαν. — II, 127).*

„Струмица. — Градъ, който лежи въ прѣдѣлитѣ на Македония, между Радовишъ и Вардаръ, наричанъ нѣкога Тивериополъ, сега съ население 3,000 души отъ български родъ, съ митрополитъ, нѣкога епископъ подъ Охридската архиепископия“ (*Στρομνίτσα. — Πόλις κεκμένη ἐν τοῖς μεθορίοις τῆς*